Írta: Kóczé Angéla
2011. november 27. vasárnap, 04:46 - Módosítás: 2011. november 27. vasárnap, 04:50

.... Az Európai Parlament március 9-i ülésén elfogadta a romák integrációjának uniós stratégiájáról szóló jelentést, majd április 5-én megjelent a Bizottság közleménye, amely a romák integrációját célzó uniós keretstratégiát javasol. Ezt véglegesen júniusban fogadják el, amikor a magyar elnökség által a tagállamokkal egyeztetett anyagot az Európai Tanács jóváhagyja. Eddig mind szép és jó. A kérdés csak az, miként alakulnak majd át az európai elvek valós társadalmi befogadást biztosító mechanizmusokká. Illetve, lesznek-e olyan társadalom- és gazdaságpolitikai programok, amelyek képesek megváltoztatni a romák gazdasági, társadalmi és akár térbeli kirekesztettségét.

A Járóka Lívia nevéhez fűződő EP-jelentés szerint az EU-nak közösségi feladattá kell tennie a romák társadalmi befogadásának előmozdítását, a munkához, lakhatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és oktatáshoz való jogaik biztosítását. Felhívja az Európai Bizottságot és a Tanácsot egy szilárd jogalapra épülő közösségi stratégia kialakítására. Olyan terv kidolgozására, amely a diszkrimináció és a szegénység elleni küzdelem párhuzamos erősítésének alapelvén nyugszik.

Az alapgondolat ugyanis az, hogy a roma népesség problémáját nem elsősorban etnikai szempontból kell megközelíteni, hanem össze kell kapcsolni a szegénység egy speciális formája, az átmeneti gazdaságokból kiszorult képzetlen rétegek falusi és városkörnyéki területeken koncentrálódó nyomora elleni küzdelemmel. Ezért elsősorban szociális szempontú prioritási területeket (oktatás, egészségügy, lakhatás, foglalkoztatás) határoz meg az uniós stratégia számára, és erősítené a romák társadalmi és politikai érdekképviseletét.

Járóka egy összeurópai válságtérkép kialakítását javasolja, amely közös gazdasági és társadalmi jellemzőik alapján méri fel azokat a leszakadó kistérségeket, ahol a főként romákat sújtó nyomor és társadalmi kirekesztés koncentrálódik. Továbbá javasolja a válságtérképhez kapcsolódó közös, összehasonlítható és megbízható, a társadalmi kirekesztést komplexen megjelenítő úgynevezett „laekeni indikátorok” elfogadását.

Ezek statisztikailag mérhetővé teszik a tagállamok társadalmi kirekesztés elleni fellépésének eredményességét. Járóka elképzelése egybeesik Göncz Kinga szocialista EP-képviselő javaslatával, aki szintén azt gondolja, hogy „kizárólag etnikai alapon kezelhetetlen a romakérdés, ugyanis a statisztikák nem tükrözik a valós állapotokat”.

...Járóka ambiciózus jelentéséhez képest visszalépés az Európai Bizottság által – titokban, a civilekkel folytatott konzultáció nélkül – megjelentetett uniós keretstratégiáról szóló közlemény. Márpedig ez lesz az alapja a Tanács által elfogadandó dokumentumnak, továbbá a tagállamok által kidolgozandó terveknek, amikor már konkrét mechanizmusokat és pénzügyi allokációkat kell megjeleníteni.

A kormányoknak meg kell vizsgálniuk az általuk működtetett merev, komplex programokat kevésbé finanszírozó, a civil szervezetekre óriási adminisztrációs terhet rakó uniós finanszírozási rendszert, illetve javaslatokat kell tenniük annak megváltoztatására. És ami legalább ennyire fontos: ezeket civilekkel és szakértőkkel folyó egyeztetésekbe kell becsatornázni.

A nagy kérdés tehát az, lesz-e a magyar kormánynak érzékenysége és szakértelme az akcióterv elkészítéséhez, illetve a saját maga által elindított kezdeményezések (például a tankötelezettség 15 évre csökkentése) roma integrációs szempontú felülvizsgálatához. E nélkül ugyanis az elkezdett diskurzus csupán retorikai fordulat marad, semmiképpen sem valós politikai felismerés.

A szerző szociológus, a brüsszeli Európai Roma Információs Iroda volt igazgatója.

(*Forrás:* www.mediahirek.eu/*)*